

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТАМ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Реалії нашого життя, що змінюються, мають великий вплив на всі сфери нашого життя – політику, економіку, соціальну сферу. Не залишилася осторонь і сфера освіти, зокрема й вищої освіти. Ще кілька років тому дистанційна освіта була характерною рисою переважно європейської освіти та США. Перші студенти, які почали навчатися дистанційно, з'явилися приблизно на початку XIX століття. Сьогодні Америка є одним із світових лідерів за кількістю програм дистанційної освіти за кордоном. Навчатися в США онлайн можна і у великих університетах, і невеликих коледжах. У США на даний момент 81% усіх навчальних закладів пропонують як мінімум 1 курс дистанційного навчання, а 67% вважають цей напрямок одним із найважливіших. Аналогічна ситуація спостерігається і в Європі: мережа європейських відкритих університетів складається з 17 навчальних закладів, де навчається близько 650 тисяч студентів [1].

З стрімким розвитком інформаційних технологій та особливо глобальної мережі Інтернет, що дає можливість оперативно отримувати та передавати потрібну інформацію, система дистанційної освіти стала стрімко розвиватися і в інших країнах, включаючи Україну. Кількість закладів вищої освіти, які вводять дистанційну форму у нашій країні, стрімко зростає. Цей факт обумовлений як загальним розвитком інформаційних технологій, так і появою пандемії коронавірус, що призвело до необхідності переведення частини освітнього процесу на дистанційну форму. Таким чином, метою даної роботи є необхідність розглянути основні переваги та недоліки дистанційної форми навчання при викладанні іноземної мови студентам

технічних спеціальностей в Україні.

Вивчення іноземної є невід'ємною складовою сучасного спеціаліста технічного профілю, оскільки реалії сучасного життя, процеси інтеграції та глобалізації, що відбуваються в усьому світі, контакти між фахівцями з різних країн, що постійно розширюються, роблять знання іноземної мови необхідним інструментом комунікації.

Безсумнівно, дистанційна форма навчання має як позитивні сторони, так і негативні, властиві будь-якому типу освітнього процесу.

Давайте розглянемо деякі «плюси» цієї форми навчання. Дистанційну форму освіти можна визначити як таку форму навчання, при якій учень дистанційно віддалений від викладача та навчання здійснюється за допомогою різних комп'ютерних технологій та платформ.

Так, на допомогу викладачеві в даний час представлені різні соціальні мережі (Twitter, Facebook та ін.), які активно використовуються при викладанні іноземних мов; електронна пошта; веб-сервіси типу Google Class, Google Meet, Moodle, Zoom, Skype та ін.; різні месенджери; викладацькі блоги – блоги, де викладач викладає свої матеріали; клас-блоги – спільний простір вчителя та учня та інші [2].

До наступних позитивних моментів дистанційної форми навчання можна віднести можливість його здійснення одночасно у синхронному та асинхронному режимі, тобто можна проводити заняття онлайн з використанням вищезгаданих веб-сервісів. Використання веб-камер, мікрофона, дошки, чатів, можливість роботи в окремих групах у кімнатах створює ефект присутності в аудиторії. Використання даних технологій дозволяє проводити швидке опитування учнів, отримувати та оцінювати їх відповіді, виправляти та аналізувати помилки, що особливо важливо при навчанні іноземній мові.

Асинхронний формат навчання дає можливість приділити більше уваги самостійній роботі, отримати навички роботи з електронними ресурсами, пошуку інформації в мережі Інтернет, розвивати навички критичного

мислення, формулювання проблеми, пошуку шляхів вирішення, що надзвичайно важливо при навчанні фахівців технічних спеціальностей.

До наступних позитивних моментів можна віднести неприхильність до конкретного місця, можливість проходити навчання в будь-якій точці світу, а при асинхронному форматі – у будь-який зручний для вас час, можливість робити аудіо та відеозапис заняття з подальшим повторним прослуховуванням матеріалу.

До негативних сторін дистанційної форми навчання можна віднести, по-перше, технічний фактор – часто поганий рівень Інтернету у різних районах, наприклад, поза містом; по-друге, наприклад, необхідність сильної мотивації із боку учня. Не кожен студент здатний сам організувати свій робочий час, виділити необхідний час на самопідготовку. Безперечним мінусом є відсутність живого спілкування з викладачем та іншими студентами, що повністю змінює психологічну складову комунікації між учасниками освітнього процесу.

Таким чином, можна зробити висновок, що дистанційна форма освіти в тій чи іншій формі вже стала невід'ємною складовою нашого життя, сучасної освіти і в майбутньому лише дедалі більше зміцнюватиме свої позиції. Тому одним із пріоритетних завдань, що стоять перед сучасним викладачем є необхідність розробляти нові методики, методичне забезпечення, оскільки дана форма організації навчального процесу вкрай відрізняється від традиційної та вимагає досить грамотного продумування та зміни методики викладання, чіткого розуміння специфіки та потреб аудиторії.

Список літератури

1. Дистанционное обучение в США и Европе. CNews/Аналитика. Электронный ресурс. https://www.cnews.ru/reviews/free/national2006/articles/do_usa/index.shtml
2. Дистанционное обучение: плюсы и минусы. Sensys. Электронный ресурс. <https://pro-sensys.com/info/articles/electude/distantionnoe-obuchenie-plyusy-i-minusy/>